

CURTEA DE APEL BĂLȚI

Cauza penală nr.1r-142/2018

Judecătoria Edineț sediul Ocnița

/03-1r-3328-30072018/

Judecător: Roman Mazureț

DECIZIE

în numele Legii

20 decembrie 2018

mun.Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți

În componența:

Președintele de ședințe

Ion Talpa

Judecători

Oleg Moraru, Svetlana Șleahțișki

Grefier

Iana Frasina

Cu participarea:

Procurorului

Valentina Gavdiuc

Avocatului

Victor Chilat

a judecat în ședință publică în ordine de recurs, recursul **procurorului în Procuratura oficiul Nord al Procuraturii Anticorupți, Igor Pasat**, declarat împotriva sentinței Judecătoria Edineț sediul Ocnița din 04.07.2018, prin care:

Burcovschi Vadim xxxl, născut la xxx., cetățean al Republicii Moldova, IDNP xxx, originar or.Ocnița, domiciliat în oxxxxxx, studii superioare, supus serviciului militar, căsătorit, doi copii minori, angajat în câmpul muncii în calitate de inspector SPF Otaci, fără antecedente penale,

a fost achitat de sub învinuirea adusă în temeiul art.324 alin.(4) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Cauza s-a aflat în procedură de examinare:

- instanța de fond: 12.05.2017 – 04.07.2018;
- instanța de recurs: 26.07.2018 – 20.12.2018.

Pentru a se expune pe marginea recursului declarat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

Potrivit actului de învinuire Burcovschi Vadim fiind angajat al Departamentul Poliției de Frontieră în baza ordinului nr.62/ps din 13.06.2016 în grad special de Plutonier adjunct, desfășurând activitatea de serviciu în cadrul Biroului Vamal Briceni, postul Vamal Otaci, situat în r-nul xxxxxxxx, acționând contrar obligațiilor impuse de funcția deținută prin fișa de post, codul de etică și deontologie al polițistului aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.481 din 10.05.2006, Legii nr.238 din 28.12.2011, cu privire la Poliția de Frontieră, Hotărârea Guvernului nr.434 din 19.06.2012, cu privire la Poliția de Frontieră, dispoziție D-38 din 10.04.2013 și Legii cu privire la prevenirea și combaterea corupției, fiind obligat să nu le lase influențat în luarea deciziilor de către persoane din afara instituției, în special în situația în care acest fapt ar conduce la crearea anumitor favoruri unei persoane, iar comportamentul său atât public, cât și privat nu trebuie să/l facă vulnerabil de o influență nedatorată altei persoane, să respingă și să comunice conducătorului ierarhic superior orice tentativă sau acte de corupție, să nu folosească poziția sa în interese particulare și să nu sugereze o recompensă pentru îndeplinirea oricărui atribuții de serviciu, să nu solicite, să nu primească sau să nu accepte cadouri, împrumuturi și orice alte valori sau servicii, în legătură cu îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, de la persoane cu care se află în relații de serviciu, urmărind scopul de profit, la data de 11.10.2016, în intervalul de timp 11:33:45-11:59:52 a pretins, acceptat și primit personal pentru sine de la Chiselita Vasile, șoferul autocarului de model "Neoplan-N516HD-2001", cu numărul de înmatriculare xxxxx, care s-a prezentat pentru traversarea frontierei de stat al RM, prin postul vamal Otaci, în calitate de mită mijloace bănești proporțiile cărora nu depășesc 100 U.C., reieșind din formula a câte 2 lei pentru fiecare pasager transportat, adică suma de 60 lei, ce nu i se cuvine, pentru a nu interveni, favoriza și autoriza trecerea persoanelor aflate în autocarul de model Neoplan N-516SHD-2001, cu numărul de înmatriculare xxxxxx, peste frontiera de stat a RM, prin postul vamal Otaci, fără efectuarea controlului la trecerea frontierei și/sau încălcarea procedurii legale stabilite prin Legea cu privire la frontiera de stat a RM.

Acțiunile lui Burcovschi Vadim au fost calificate în conformitate cu prevederile art. 324 alin. (4) Cod penal.

Instanța de fond reținând circumstanțele cauzei și încadrarea juridică faptei, a pronunțat soluția sus menționată.

La data de 19.07.2018, procurorul în Oficiul Nord al Procuraturii Anticorupție, Igor Pasat, a înaintat cerere de recurs prin care solicită admiterea recursului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi decizii prin care Burcovschi Vadim să fie recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) CP și în baza acestei legii să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 2000 U.C., cu privarea de dreptul de a deține funcții publice pe un termen de 3 ani.

De a încasa de la Burcovschi Vadim suma de 60 lei, cu trecerea forțată și gratuită în folosul Statului.

Cheltuielile de judecată în sumă de 12 662,4 lei, legate de efectuarea acțiunilor de urmărire penală a încasa de la inculpatul Burcovschi Vadim în folosul statului.

Corpurile delictive care se păstrează la materialele cauzei date de păstrat la cauza penală.

În argumentarea cererii de recurs, recurentul a indicat că argumentele instanței sunt neîntemeiate, în acest sens subliniind că instanța a reținut că autocarul "Neoplan-N516HD-2001" cu numărul de înmatriculare xxxxx, condus de șoferii Chiselita Vasile și Mațiga Vladislav, la data de 11.10.2016, a traversat punctul de trecere a frontierei de stat Otaci- Maghiliiv Podolisk, fiind verificate de angajatul poliției de frontieră Burcovschi Vadim, fapt care este confirmat și prin probele acumulate în cadrul urmăririi penale, probe care nu au fost puse la îndoială și nu au fost contestate de către partea apărării și astfel argumentele ulterioare ale instanței precum că nu este vizibil cui au fost transmiși bani care se aflau în pașaportul șoferului sunt lipsite de suport, or, anume Burcovschi Vadim este inspectorul care a verificat actele și respectiv el este cel care a primit pașaportul în care se afla remunerația ilicită.

Martorul Chiselita Vasile atât la urmărirea penală cât și în instanța de judecată a confirmat faptul că întradevăr a transmis bani inspectorului poliției de frontieră, doar că nu îl recunoaște din motiv că fața acestuia nu era vizibilă pe fereștrica mică a încăperii unde se afla inspectorul poliției de frontieră, dar a menționat că banii în cazul dat au fost transmiși polițistului care a verificat actele.

Conform răspunsului oficial emis de Departamentul Poliției de Frontieră anume Burcovschi Vadim este persoana care a documentat la data de 11.10.2016 și a inclus în baza de date personale și autocarul condus de către Chiselita Vasile.

Cât privește argumentele instanței precum că nu au fost stabilit cu certitudine de către organul de urmărire penală obiectul infracțiunii și anume nu a fost ridicată suma de bani pretinsă a fi transmisă de către Chiselita Vasile lui Burcovschi Vadim, precum și nu a fost stabilită suma exactă a remunerației ilicite, recurentul este de părere că aceste argumente nu au relevanță la situația reală, or în învinuire este indicat că Burcovschi Vadim a pretins și acceptat de la Chiselita Vasile suma de 60 lei, suma ce reiese din formula de 2 lei de fiecare pasager.

Faptul că deja martorul în cadrul cercetării judecătorești nu ține minte exact ce sumă a fost transmisă în ziua respectivă inculpatului, vorbește despre faptul că transmiterea remunerației ilicite la traversarea frontierei era o regulă, deci fapta avea un caracter repetitiv, motiv din care martorul Chiselita Vasile nu a memorizat de fiecare dată ce sume concrete de bani transmitea inspectorilor poliției de frontieră și inspectorilor vamali, pentru ca aceștia să grăbească efectuarea controlului vamal.

Menționând că în sentința de achitare, instanța face referire doar la lipsa obiectului material al infracțiunii, dar nu face referire la obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute de art.324 CP, care are un caracter multi-aspectual și anume obiectul juridic principal îl formează relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică care presupune respectarea de către persoanele publice a obligațiilor de a pretinde remunerația în strictă conformitate cu legea, iar obiectul juridic secundar relațiile sociale cu privire la integritatea corporală sănătatea sau libertatea psihică (morală) a persoanei. În cazul respectiv prin acțiunile ilegale ale inculpatului a fost adusă atingere anume obiectului juridic principal, menționat mai sus, iar faptul că obiectul material al infracțiunii și anume remunerația ilicită nu a fost depistată și ridicată nu servește temei pentru a susține că nu există obiectul infracțiunii. Prin urmare, instanța greșit a concluzionat despre necesitatea achitării acestuia pe motivele invocate.

În acest sens menționând că martorul Chiselita Vasile atât la urmărirea penală cât și în cadrul examinării cauzei în instanța de

În acest sens menționând ca martorul Chiselîța Vasile atât la urmărirea penală cât și în cadrul examinării cauzei în instanța de judecată cu certitudine a menționat că au fost transmisi bani inspectorului poliției de Frontieră pe care acesta i-a pretins, fapta care este confirmată și prin imaginea video ridicată de la postul vamal Otaci în care se vede cum Chiselîța Vasile plasează banii în pașaportul său pe care ulterior îl transmite repetat în încăperea angajatului poliției de frontieră Burcovschi Vadim. Deși martorul nu ține minte exact suma pe care a transmis-o în ziua respectivă inspectorului poliției de frontieră, ultimul a explicat că suma reieșea din taxa de 2 lei pentru fiecare pasager transportat, în total ultimul a declarat că a transmis suma de 60 de lei. Astfel, martorul Chiselîța Vasile în ședința de judecată a declarat cu certitudine faptul că a transmis suma de 60 lei, angajatului poliției de frontieră care a introdus pasagerii în baza de date, care conform informației parvenite de la Departamentul Poliției de Frontieră este anume Burcovschi Vadim.

Astfel, acest motiv nu poate fi reținut la emiterea sentinței de achitare. Evident că martorul nu poate reține ce sume de bani a transmis de fiecare dată inspectorilor poliției de frontieră, însă acest fapt nu constituie temei de a-l achita pe inculpat de sub învinuirea adusă în baza art.324 alin.(4) CP, ori atât în cadrul urmăririi penale cât și în instanța de judecată s-a stabilit cu certitudine că fapta prejudiciabilă a avut loc, cele expuse fiind confirmate atât prin declarațiile martorului Chiselîța Vasile, cât și prin secvența video captate de camerele de luări vederi. Cât privește declarațiile martorului Mațiga Vladislav, care în instanța de judecată a declarat că nu susține declarațiile date la urmărire penală, acestea urmau a fi apreciate critic de către instanța de judecată, de oarece ultimul la urmărirea penală a relatat cu lux de amănunte circumstanțele în care Chiselîța Vasile a transmis inspectorului vamal remunerația ilicită. Este evident faptul că în instanța de judecată acesta a depus declarații mincinoase, în favoarea inculpatului pentru ca ultimul să fie absolvit de pedeapsa penală. Argumentele martorului precum că în textul declarațiilor a fost tapat de către reprezentantul organului de urmărire penală, iar el doar a confirmat prin semnătură cele indicate în procesul verbal fără a face cunoștință cu conținutul acestuia nu rezistă nici unei critici, de oarece acesta a semnat personal procesul verbal respectiv, astfel, confirmând cele înscrise, totodată, fiindu-i aduse la cunoștință și prevederile art.311 CP, care prevăd răspunderea penală pentru denunț fals.

Referitor la faptul că nu este prezentă o calificare concretă în rechizitoriul a faptei comise de către inculpat, ci doar o transcriere în întregime a semnelor calificative a infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(4)CP, este de menționat că instanța de judecată, judecă cauza în limita învinuirii aduse în rechizitoriul, iar în cazul în care anumite semne calificative nu se confirmă, instanța urma să le excludă. Acest fapt nu poate servi drept temei pentru pronunțarea unei sentințe de achitare în privința inculpatului. Menționând că instanța nu a adus care probe întru confirmarea existenței scopul infracțiunii "pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia". La acest capitol subliniind că scopul primirii remunerației ilicite în cazul din speță, constă în grăbirea efectuării controlului de pașapoarte și ne crearea de impedimente pentru traversarea frontierei. Mai mult ca atât, martorul Chiselîța Vasile a explicat faptul că transmiterea banilor în postul vamal Otaci era ca o cutumă, fapt ce demonstrează caracterul repetat al acțiunilor infracționale, iar netransmiterea remunerației ilicite ar fi putut crea dificultăți la traversarea frontierei. Cu referire la constatarea instanței, precum că ilegal a fost emisă ordonanță de formare a grupului de urmărire penală, prin care ofițerul de investigații Marin Megherea a fost abilitat cu atribuții de ofițer de urmărire penală și respectiv acțiunile și probele dobândite de către acestea sunt nule, acestea la fel este una neîntemeiată și eronată. Ordonanța de formare a grupului de ofițeri,emisă de Procurorul șef al Procuraturii Anticorupție V. Morari, este una legală fiind emisă cu respectarea prevederilor legale. Astfel, pentru ca instanța a ajunge la concluzia că Ordonanța în litigiu ar fi fost emisă contrar prevederilor legale, a invocat Hotărârea nr.1 din 22.01.2003 al Curții Constituționale. Remarcând faptul că instanța a pus la baza motivării aspectul respectiv, o hotărâre care nu există. Recurentul în acest sens, făcând referire la prevederile art.2 ,57 CPP. În asemenea circumstanțe, având în vedere faptul că ofițerul de urmărire penală exercită și alte acțiuni prevăzute de lege, iar art.4 alin.(4) al Legii nr.333 din 10.11.2006, privind statutul ofițerului de urmărire penală, stipulează că angajații unor alte subdiviziuni din instituțiile menționate la alin.(1)-MAI,SV,CNA, pot avea atribuții de ofițer de urmărire penală numai în cazul desemnării lor prin ordonanța procurorului, la propunerea ofițerului de urmărire penală, menționând că ordonanța de investire a ofițerului de investigații cu atribuții de ofițer de urmărire penală este legală, de oarece este respectată în cazul dat prevederile art.2 alin.(4)CPP, astfel că instanța nu avea temei de declarare nulă a acțiunilor procesuale efectuate de către respectivul ofițer și astfel nu avea temei de a declara nule probele obținute urmare a acțiunilor de urmărire penală respectivă.

Astfel, din cele expuse mai sus, urmare a probelor acumulate în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanța de judecată inculpatul Burcovschi Vadim urma a fi recunoscut culpabil pe toate capetele de acuzare. Deși în partea motivată a sentinței, instanța motivat soluția sub aspectul că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, în partea dispozitivă instanța a dispus achitarea lui Burcovschi Vadim pe motivul lipsei faptei infracționale.

În ședința instanței de recurs procurorul participant **Valentina Gaudiuc** a pledat pentru admiterea recursului ca fiind unul legal și întemeiat, cu pronunțarea unei noi decizii prin care Burcovschi Vadim să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) Cod penal și în baza acestei legii să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 2000 U.C., cu privarea de dreptul de a deține funcții publice pe un termen de 3 ani. La fel, să fie încasat de la Burcovschi Vadim suma de 60 lei, cu trecerea acestora în folosul statului. Cheltuielile de judecată în sumă de 12 662,5 lei, legate de efectuarea acțiunilor de urmărire penală să fie încasate de la inculpatul Burcovschi Vadim în folosul statului.

Inculpatul **Burcovschi Vadim** a declarat că este de acord cu sentința pronunțată, fiind una legală și întemeiată, iar recursul procurorului îl consideră ca fiind unul neîntemeiat și urmează a fi respins.

Avocatul **Victor Chilat** ce apără interesele inculpatului Burcovschi Vadim la fel a solicitat respingerea recursului și menținerea sentinței instanței de fond fără modificări fiind una legală și întemeiată.

Verificând legalitatea verdictului judiciar și temeinicia argumentelor invocate de recurent în raport cu materialele cauzei penale, ascultând pledoariile participanților procesului penal, Colegiul în corespundere cu prevederile art. 449 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod pr. Penală, conchide necesitatea admiterii recursului procurorului, dispunând casarea sentinței cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de fond, în alt complet de judecată.

Soluția instanței de recurs se va întemeia pe prevederile **art. 449 alin. (1) pct. 2) lit. c) CPP**, potrivit cărora, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: ...admite recursul, casând hotărârea, parțial sau integral și ia una din următoarele soluții: ...dispune rejudecarea cauzei de către instanța de fond dacă este necesară administrarea de probe suplimentare.

Totodată, potrivit **art. 444 alin. (1) pct. 6) CPP**, hotărârile judecătorești pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond în cazurile în care: ...hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau dispozitivul hotărârii redactate nu corespunde cu dispozitivul pronunțat după deliberare.

Lecturând sentința atacată și ținând cont de prevederile normei citate supra, Colegiul reține în calitate de temei pentru casarea hotărârii judiciare faptul, că soluția de achitare a lui Burcovschi Vadim de sub învinuirea adusă în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) CP pe motiv, că nu s-a constatat existența faptei infracționale, nu corespunde motivelor expuse în partea descriptivă a sentinței, fapt ce denotă examinarea cauzei în lipsa unei aprecieri obiective a aspectelor de fapt și de drept, în lipsa cercetării complete, în ansamblu și sub toate aspectele a tuturor probelor prezentate, astfel nefiind respectate pe deplin prevederile art.101 CPP.

De rând cu cele menționate Colegiul reține, că prima instanță prin analiza actului de învinuire și a probelor efectuată în cuprinsul hotărârii, a concluzionat că lipsește obiectul material al infracțiunii, ne fiind stabilite și ridicate la examinarea cauzei sumele bănești prezumate a fi transmise inculpatului și acceptate de către ultimul la realizarea interesului infracțional, la fel nu a fost stabilită valoarea, numărul bancnotelor prezumate a fi transmise inculpatului, însă în opinia Colegiului, instanța a examinat superficial cauza, nu a verificat sub toate aspectele complet și obiectiv toate probele prezentate de către acuzare și nu a analizat probele administrate prin prisma coroborării lor, fapt ce servește temei pentru a fi apreciate ca fiind întemeiate invocările din recursul înaintat.

În opinia Colegiului, instanța de fond prematur și-a format concluzia de achitare a inculpatului Burcovschi Vadim de sub învinuirea formulată în comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(4) CP or, instanța nu a ținut cont de toate aspectele importante pentru soluționarea justă a cauzei, nefiind cercetate sub toate aspectele, complet și obiectiv, toate circumstanțele cauzei, nefiind dată apreciere obiectivă a probelor prezentate în proces de către acuzare.

Potrivit art.101 alin. (1), (3), (4) CPP, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Analizând hotărârea contestată, Colegiul conchide că, instanța de fond motivând soluția adoptată a derogat de la normele menționate supra, or, în actul emis a nominalizat probele care în opinia acesteia confirmă nevinovăția inculpatului Burcovschi Vadim de comiterea faptei incriminate, fără a contraargumenta poziția acuzării, care supune criticii declarațiile martorilor Chiselita Vasile, Mațiga Vladislav, invocând prezența dubiilor, de oarece ultimii la urmărirea penală nu au fost audiați în calitate de martori potrivit regulilor de audiere a martorilor și avertizați de răspundere penală pentru darea declarațiilor false.

Este de menționat că martorii Chiselita Vasile și Mațiga Vladislav în instanța de judecată și-au susținut declarațiile date în cadrul urmăririi penale, completând doar că nu țin minte cu lux de amănunte toate detaliile de oarece a trecut un an de zile. Astfel, Colegiul remarcă că declarațiile acestor martorii nu au fost dat o apreciere la justa valoare prin prisma tuturor probelor acumulate pe cauză, din care considerente se constată că nu au fost elucidate toate circumstanțele de către instanța de judecată.

Este de reținut, că printre materialele cauzei (f.d. 46) se regăsește și procesul-verbal de examinare din data de 22.12.2016, obiectul examinării fiind DVD-R de model "acme" cu inscripția "PTF Otaci 11.10.2016 S.V., cu numărul de inventar al DGAO-1875", în care sunt redată imaginile video din data de 11.10.2016, captate de imaginile video a camerilor exterioare și interioare care aparțin Departamentul Poliției de Frontieră instalate în PTF Otaci.

În atare împrejurări Colegiul penal consideră, că prima instanță urma să se expună inclusiv și prin prisma procesului-verbal de examinare nominalizat, referitor la împrejurările din data de 11.10.2016 în PTF Otaci.

În același context, Colegiul penal menționează, că hotărârea pronunțată de instanța ierarhic inferioară trebuie să fie motivată atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea superficială sau motivarea în termeni vagi-evazivi, reprezintă motiv de casare.

Instanța de recurs reiterează, că obligația instanței de a-și motiva hotărârea face parte din setul de garanții stabilite pentru existența unui proces echitabil. Or, potrivit jurisprudenței constante a CEDO, expuse în cazurile aplicării art.6 al Convenției, s-a conchis că o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal.

Deci, din actul judecătoresc contestat se constată, că instanța de fond nu a analizat suficient declarațiile martorilor și nu a exclus toate neconcordanțele la care s-a referit partea acuzării în dezbaterile judecătorești în prima instanță. Pe lângă analiza superficială a probelor scrise, instanța a supus criticii declarațiile martorilor, or, în baza acestora urma a fi excluse divergențele apărute între declarațiile martorilor apărării.

Colegiul penal menționează, că potrivit recomandărilor avizului nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătorești, o motivație și o analiză clară sunt cerințele fundamentale ale hotărârilor judecătorești și un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate.

Instanța de recurs menționează că, art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justițiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligației instanțelor de judecată de a-și argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanțelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent și unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicții între motivare și dispozitiv, constituie o garanție pentru justițiabili, în fața eventualului arbitrar judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

Tot la acest capitol, instanța de recurs menționează și despre contradicțiile expuse în sentința contestată, care dispune achitarea lui Burcovschi Vadim din lipsa faptei infracționale pe motiv de lipsă a unor probe pertinente și concludente. În acest sens instanța de fond a constatat nulitatea unor probe în baza art. 251 CPP RM, fără însă a da apreciere altor probe prezentate de organul de urmărire penală cum sunt declarațiile martorilor și alte înscrisuri prezentate de acuzare studiate în prima instanță.

Instanța de recurs pe lângă aprecierea greșită a probelor, consideră necesar de a menționa și despre aplicarea neîntemeiată a art. 251 CPP RM dispunând nulitatea actelor procedurale emise de Marin Megherea deoarece la aplicarea acestei norme nu a ținut cont de prevederile al.(4) art. 4) Legea nr.33 din 10.11.2006, care acordă dreptul procurorului de a desemna angajați din alte subdiviziuni din instituția CNA cu atribuții de ofițer de urmărire penală.

Reieșind din cele menționate mai sus și ținând cont de faptul, că pentru justa soluționare a cazului din speță, urmează a fi cercetate și respectiv apreciate probele administrate pe cazul din speță, aprecierea cărora a fost insuficient făcută de către instanța de judecată la judecarea în fond a cauzei, ceea ce nu poate fi corectat în cadrul judecării cauzei în ordine de recurs, Colegiul consideră necesar de a admite cerințele formulate de către procuror dispunând casarea sentinței, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de fond, în alt complet de judecată.

La o nouă judecare instanța urmează să țină cont de cele expuse în prezenta decizie și în baza unei analize ample a circumstanțelor ce au însemnătate pentru soluționarea justă a cazului, să adopte o hotărâre bazată pe prevederile legii.

În baza celor sus expuse și în conformitate cu prevederile art. art.449 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod procedură penală al RM, Colegiul penal,

D E C I D E:

Admite recursul **procurorului în Procuratura oficiul Nord al Procuraturii Anticorupți, Igor Pasat**, declarat împotriva sentinței Judecătorei Edineț sediul Ocnița din 04.07.2018.

Casează sentința sus menționată prin care **Burcovschi Vadim xxxxx** a fost achitat de la învinuirea adusă în temeiul art.324 alin. (4) Cod penal al RM, cu restituirea cauzei la rejudecare în aceeași instanță în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă

Președintele ședinței

Judecător

Judecător